

(ἀντίθ. ἄλλο πρὸς ἄλλο). Αὐτὰ πρὸς ἑαυτά, to one another, Φιλολάος 11.10 οὕτε αὐτῶν ποθ' αὐτά. || ἐν ταύτῳ (ἀντίθ. ἄλλη). Στὴν ἴδια θέσῃ, in the same place, Ξενοφάνης 26 αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳ μίμνει Παρμενίδης 8.29 ταυτόν τ' ἐν ταύτῳ τε μένον καθ' ἑαυτό τε κεῖται. || κατ' αὐτό. Καθ' ἑαυτό, in itself, Παρμενίδης 8.58-59 ἀτὰρ κάκεῖνο κατ' αὐτό. || αὐτὰ αὐτοῖς. Ἀμοιβαῖα/μεταξύ τους, mutually/between them, Ἀρχύτας 1.15 ἀπαντιάζοντα αὐτὰ αὐτοῖς.

αὐτοτράπεζος. Ὀμοτράπεζος, sharer of the same table, Ἐμπεδοκλῆς 147 ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὁμέστιοι, αὐτοτράπεζοι.

αὐτοχειρίη. Μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια, with one's own hand, Δημόκριτος 260 καὶ αὐτοχειρίη καὶ κελεύων καὶ ψήφω.

αὐχαλέος. Μεγάλαυχος, haughty, Ξενοφάνης 3.5 ἦσαν εἰς ἀγορὴν... αὐχαλέοι.

αὐχήν. Αὐχένας, neck, Διογένης 6.27 φαίνονται ἐν τῷ αὐχένι. Πρβλ. τράχηλος.

αὐχμηρός. Αὐχμηρός/ξηρός, dry/barren, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 αὐχμηροὶ τε Νόσοι καὶ Σήψεις. Πρβλ. αὐχμός.

αὐχμός. Ξηρασία, dryness, Ἐμπεδοκλῆς 111.6-7 καίριον αὐχμόν... καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου. Πρβλ. ὄμβρος, ῥεῦμα.

ἀφαιρεῖσθαι 1. Ἀφαιρῶ/παίρνω, remove/take away, Δημόκριτος 30 πάνθ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται 2. Ἀφαιρῶ/ἀπαλλάσσω, detach/release, Δημόκριτος 31 σοφίη δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται. Πρβλ. ἀκέεσθαι, δίδοναι.

ἀφανής (συνών. ἄδηλος, ἄφαντος, ἀντίθ. δῆλος, ἐμφανής) 1. Ἀφανής/ἀόρατος, invisible, Ἡράκλειτος 54 ἁρμονίη ἀφανὴς φανερῆς κρείττων 2. Ἀφανής/δυσδιάκριτος, invisible/difficult to discern, Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφανέων σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι Φιλολάος 11.6 πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ.

ἄφαντος (συνών. ἄδαής, ἄδηλος, ἀφανής, ἀντίθ. δῆλος). Σκοτεινός, dark, Παρμενίδης 9 νυκτὸς ἀφάντοῦ.

